

Refleksjonsbrev for mars 2023, Regnbuen

I forrige refleksjonsbrev skrev vi at veien videre er å fokusere på spørsmålet: **hva er en god venn?** I dette refleksjonsbrevet vil vi presentere våre tanker og hvordan vi har jobbet med dette gjennom mars. Da karnevalsprosessen var over tok vi på nytt opp begrepet «magiske møteplasser» på et refleksjonsmøte. I Reggio Emilia-filosofien har det fysiske miljøet stor påvirkning på hvilke muligheter og erfaringer barna får, både individuelt og i gruppe. Vi må igjen finne ut hvor disse magiske møteplassene er for at de gode relasjonene skal få utvikle seg. Assosiasjonene vi får til dette begrepet er: Steder hvor «det spraker», hvor det lyser i øynene til barna rundt noe felles. Et sted hvor det er latter og glede. Et sted hvor barna ønsker å være lenge. Noe barna umiddelbart vil fortelle til foreldrene i hentesituasjon. Hvor er det vi har sett disse kjennetegnene for magiske møteplasser gjennom mars?

Torsdag 16 mars delte vi oss som vanlig før samling på morgenen, da noen ville opp og lage papirfly. De som var igjen på avdelingen visste ikke helt hva de skulle gjøre, og en ansatt spurte om vi ikke skulle lage en båt. Barna var litt usikre, men hadde lyst. Vi snudde to bord på hodet i fingarderoben og hentet stoler og grønne fruktkasser som vi brukte som vegger. På skjermen ble det satt på «Hurtigruta minutt for minutt». Og derfra tok barna over leken. De hentet mat som skulle selges, de fant turvester som skulle være redningsvester, de laget seg billetter, tok på yttertøy og sekk, og inviterte flere barn inn i leken. Vi skulle egentlig ha samling og dele oss i grupper, men kunne ikke avbryte denne leken – for den var så viktig! De som styrte leken var barn som vanligvis ikke tar styring i rollelek, og for flere av dem kunne man se at det lyste av øynene deres. Dette var gøy! Så vi har spurt oss selv i etterkant: Hva var det med denne situasjonen som funket så godt? Kan det være at materialene vi vårt miljø plutselig kunne være noe helt annet? Er det spennende å leke en annen type rollelek enn familie eller dyr? Er det fordi det er en lek hvor det ikke er noen roller som må fylles (eks. mamma eller pappa)? Vi har sett noen lignende tendenser når miljøet endres på avdelingen. Hvis vi for eksempel har laget en butikk på avdelingen fra en dag til den neste, så oppstår det gjerne god lek. Kjeder barna seg når de kommer til de samme miljøene hver dag?

En annen møteplass som har fått større plass inne hos oss og som barna gjerne oppsøker er møter rundt litteratur. Både i små grupper med få barn og i større grupper (som i samlingsstund). Blant bøkene som har skapt mange gode samtaler er: «Når to er sinte på hverandre» av Tor Åge Bringsværd. Dette har vært en fin inngang til å snakke om det å være sint, hva som gjør oss sinte og hva man kan gjøre hvis man er sint. Det virker som om det kan være lettere for barna å snakke om disse følelsene når man snakker om noen andre og kan relatere det til egne erfaringer uten at det er så nært. Flere av gruppene har også brukt boken «Rett eller galt» av Birte Svaton, som tar for seg praksisfortellinger som barna kan reflektere rundt. Flere av gruppene har fått til gode samtaler om regler og fått snakket om at det ikke alltid er et rett og et galt svar.

Flere av barna på Regnbuen skal bli storesøsken snart, og dette er derfor et tema mange er opptatt av. Ett av barna snakker mye om dette, ett annet har hatt med seg ultralyd-bilde av babyen som er inni magen til mammaen sin, og Hanne har fortalt barna om den lille hemmeligheten som gjemmer seg inne i magen hennes. Vi har derfor lest bok om tematikken: «Boka om å få søsken» av Maria Frensborg, og vi har sett ulike bilder av hvordan babyen vokser inne i magen og sammenlignet den med størrelsen på ulike frukter. Det oppstår ofte mange gode samtaler når vi har samlinger med slike temaer, og mange er ivrige etter å få ytret sine synspunkter. I rammeplanen står det at barna skal få kjennskap til menneskekroppen, og vi ser dette temaet som en fin inngangsport til å snakke og undre oss over kroppen, og hvordan den blir til. Barna undrer seg over at de har vært inni magen til mammaen sin, og enkelte mener at de definitivt IKKE har vært det. De stiller spørsmål som «Kan babyene tisse i magen?». Kanskje kan denne typen samtaler og felles undring også bidra til at barna blir nysgjerrige på- og interessert i hverandre, og at dette igjen kan påvirke relasjonene deres i positiv retning?

Disse erfaringene og refleksjonene tok vi med oss da vi brukte et personalmøte til å endre miljøet på vår avdeling. Vi ønsket å tilrettelegge for et godt lese miljø hvor barn og ansatte kan møtes og se i bøker og snakke sammen. Vi ønsket også å fjerne «herjerommet» og heller fylle rommet med ulike materialer som barna kan bruke til å bygge egne rammer for rollelek (ala båtlegen vi skrev om tidligere). Vi har fjernet en del av lekene som vi har sett at bare blir til rot, som ikke

bidrar til god lek og har laget miljøer hvor det heller er mye av én type materialer (eks. lego).

Mottakelsen av det nye miljøet var helt magisk! Barna fant roen i flere av miljøene med en gang. Flere var stolte av at de rakk opp til hyllene med bøker og snakket seg imellom om at de måtte rydde dem på plass igjen etter seg. Gjør et innbydende miljø til at barna ønsker å ta vare på det? Vi ønsket med miljøet å skape miljøer hvor barna ønsker å være sammen. Nå ser vi mer byggeaktivitet hvor barna bygger sammen, rollelek hvor mange leker sammen og formingsaktivitet med myte fin prat rundt bordet. Vi skal bruke disse erfaringene videre i vårt prosjektarbeid og se hvordan veien videre blir. Vi endrer litt på gruppene våre nå etter påske, etter observasjoner vi har gjort og samtaler vi har hatt med barna. Disse finner dere på avdelingen.

God påske fra oss på Regnbuen!